

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologia Scholastica

Mayr, Anton

MDCCXXXII

Admodum Reverendo Patri Nostro, In Christo Patri Francisco Retz,
Societatis Jesu Præposito Generali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-84303](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-84303)

ADMODUM REVERENDO

PATRI NOSTRO, IN CHRISTO

PATRI

FRANCISCO RETZ,

SOCIETATIS JESU

PRÆPOSITO GENERALI.

Nter innumera ex orbe toto gratulantium vota,
& profusa in omnes nostras Provincias gaudia,
de Tua in Societatis nostræ Caput supremum
electione, Admodum Reverende Pater Noster,
etiam Theologia Scholastica (cui hucusque ar-
ctissima cum Ordine nostro intercessit necessi-
tudo) læta exultat, atque venerabundam simul,
& gratulabundam se Tibi sistere gestit. Equi-
dem

)o(

dem jam olim suspexit illa in Te etiamnum discipulo, ingenii, ac doctrinae praestantiam, vel Magistris supparem: admirata deinde est summam sapientiam, atque eruditionem, qua inter Doctores collocatus Academias illustrasti. At non Tua solum sapientia, sed patrocinio etiam, & autoritate foveri, ac muniri debuit Theologia.

A literariis cathedris ad altioris Scientiae Sanctorum (sic enim sanctissimas Societatis Leges, atque Institutum appellare jure merito possum) munia translatus, atque à Germania Romam evocatus es: ibique à summo Societatis Moderatore, in partem sollicitudinis, atque regiminis assumptus, & decem omnino Provinciarum, quae Assistentiam Germaniae componunt, referendis, expediendisque negotiis praefectus. Quo munere, cum Te communi, ac maxima omnium approbatione perfungi, Theologia conspiceret, non nisi summa de Te polliceri sibi merito coepit, tanquam scientia, sine qua Societas, cujus felicitati omnibus modis studebas, incolumis stare non posset. Crevit haec ejus fiducia plurimum, quando paulò post vidit, Te bis praepositum celeberrimae Provinciae Bohemiae, & semel praecipuo ejusdem Collegio Clementino, ac Universitati Carolo-Ferdinandae, ubi ingens nostrorum, & major adhuc numerus externorum, huic sacrae scientiae operam dant: quibus sanè quasi aureis suis temporibus Theologia laetata est, dum amantissimis Tuis hortatibus, doctissimisque curis, vitam, animamque Athenæo Pragensi inspirares, ac literarum studia, jamjam ex se ardentia, novo semper fervore accenderes.

At cedere iterum debuit bonum privatum unius Provinciae communi totius nostri Ordinis bono, quod Tibi iterum Romanum iter indixit, atque totius Assistentiae Germaniae curam imposuit, Teque in intimum universae Societatis Senatum adlegit: quo in officio omnium de Te expectationem, quamvis maximam, longissimè superasti, ipsius etiam Tui Praedecessoris, qui facto proximus absque dubio Te, utpote prae aliis dignum, relicto pro more codicillo, Vicarium Generalem designasset, nisi peculiari DEI providentia id agere prohibitus fuisset, ut nempe non unus tantum hominis, sed integrae Congregationis autoritate, is honor Tuis maximis meritis decerneretur.

Ex quo autem universam Societatem regere coepisti, mox apertius omnibus patuit summa Tua in negotiis pertractandis prudentia, suavissima, ac plusquam paterna in omnes praesertim subditos charitas, amor Societatis intensissimus, & praecipuis flagrantissimus majoris Divinae gloriae zelus: quae Tua decora, cum
non

non in nostrorum tantum, sed & exterorum, & præcipue Regum, ac Principum, quin & ipsius Supremi Ecclesiæ Capitis SS. Domini nostri Clementis XII. oculos palam incurrerent, atque etiam eorundem sermonibus celebrarentur, mirum non est, iisdem Patres nostros, ex omni orbe ad Successorem Admodum Reverendo Patri Michaeli Angelo Tamburino dandum conscriptos, non tam motos, quam raptos fuisse, ut Te primo statim scrutinio, & communibus votis, in summum nostri Ordinis Præfidem eligerent, cum ingenti Societatis solatio, & lætissimo externorum non malevolorum applausu.

Hic enimverò Theologiæ gaudium factum est plenum: quid enim favoris non promitteret sibi ab eo, in suprema jam potestate constituto, qui exactissimam legum nostrarum (quæ non uno in loco sacram hanc scientiam gravissimis verbis commendant) adimpletionem urfit jam dudum, non tam imperio, quam suo exemplo, quique proprio motu, in omne Societatis bonum inclinatissimo, semper propensissimè fovit eandem Theologiam, utpote à cujus notitia, atque doctrina, Societatis vigor, ac honor, non parùm dependet; cum sine ea, nec propagandæ majori Divinæ gloriæ sat strenuè militare, nec proximorum salutem sat utiliter consulere, nec Ecclesiæ hostibus sat firmiter possit frontem opponere. Id solum nunc omnibus votis Theologia precatur, ut liceat sibi hac sua felicitate quàm diutissimè frui, hoc est, ut longè exuperes, Admodum Reverende Pater Noster, annos gemini Tui Antecessoris, qui præ pluribus aliis longiore regimine fuere defuncti, & sub quorum priore Societatem ingressus, sub altero autem ad eam regendam es institutus.

Admitte igitur, Admodum Reverende Pater Noster, ea, quæ omnibus ad Te aditum facillimum præbes, benignitate plus quàm paterna, Theologiam Scholasticam, debita cum reverentia, ac submissione se Tibi sistentem: quàmque Tibi demississimè offert, non aspernare tenuem meam lucubrationem, quæ conspectum Tuum subire minimè auderet, nisi Patrem Te nōset, exiguis etiam minimorum filiorum Tuorum conatibus benignissimè faventem. Insuper ista lucubratio mea, etiam eò ex capite Tibi defertur, ut Superiori, ac Patri ratio reddatur de nostra doctrina, de quæstionum Theologicarum delectu, deque methodo docendi, qua non tantum discipuli exteri, sed & nostri Scholastici, filii Tui, nostra in Provincia per quadriennium erudiuntur; omnes enim controversias, in elencho præscriptas, pro modulo meo examino. Hæc, si Admodum Reverendæ Paternitati Tuæ probentur, alia commendatione non indigent, Tuoque iudicio non tantum sat tuta, sed & satis erunt ornata: si verò in iis aliquid Tibi

)o(2

displi-

displiceat, mox, quantum in me erit, emendare conabor; cum
aliud in votis mihi non sit, quàm obsecundare promptissimè vo-
luntati illius, cujus paternis favoribus infima me demissione
commendo.

AD MODUM REVERENDÆ
PATERNITATIS TUÆ.

Filiorum, ac fervorum
minimus.

ANTONIUS MAYR,
Soc. Jesu.